

Αρχιεπίσκοπος Αθηνών: «Στο τέλος, η αγάπη θα νικήσει. Ακόμη και τον θάνατο» - «Ελπίζουμε τόσο ως έθνος πολύ περισσότερο ως χριστιανικοί και Εκκλησία»

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Ελλάδος](#)

«Στο τέλος, η αγάπη θα νικήσει. Ακόμη και τον θάνατο. Γι' αυτό, δεν απελπιζόμαστε, ελπίζουμε και έχουμε κουράγιο τόσο ως έθνος πολύ περισσότερο ως χριστιανικοί και Εκκλησία», τόνισε ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος κατά την περιφορά του Επιταφίου το βράδυ της Μεγάλης Παρασκευής σημειώνοντας πως «συνοδεύουμε απόψε στον τάφο τον δι' ημάς παθέντα, στον τάφο που γίνεται πηγή αναστάσεως και ζωής για όλους μας».

Ο Μακαριώτατος χοροστάτησε στην ακολουθία του Επιταφίου Θρήνου στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών και συγχχοροστάτησαν οι Επίσκοποι Ανδρούσης κ. Κωνστάντιος και Τανάγρας κ. Απόστολος. Τελετάρχης ήταν ο Πρωτοσύγκελλος της Αρχιεπισκοπής Αρχιμανδρίτης Βαρνάβας Θεοχάρης. Παρέστησαν, εκπρόσωπος της Κυβέρνησης, υπουργοί, βουλευτές, εκπρόσωποι των Ενόπλων Δυνάμεων και των Σωμάτων Ασφαλείας, οργανισμών και φορέων.

Κατά την περιφορά του Επιταφίου και μετά την δέηση στο μνημείο του Αγνώστου Στρατιώτη, μπροστά από το Κοινοβούλιο, ο Αρχιεπίσκοπος τόνισε:

«Συνοδεύουμε απόψε τον Χριστό στον τάφο. Όπως έχουμε συνοδέψει με αβάσταχτο πόνο αγαπημένα μας πρόσωπα. Ο θάνατος του Χριστού ήταν ένας άδικος θάνατος. Ήταν αποτέλεσμα του ανθρώπινου και δαιμονικού μίσους. Αλλά ο Χριστός, σ' αυτό το μίσος απάντησε με τη θυσία Του και την αγάπη Του. Μας έχουν μάθει από μικρά παιδιά ότι ο δρόμος της αγάπης και της θυσίας είναι τάχα πιο δύσκολος. Αλλά στην πραγματικότητα, **ο δρόμος της κακίας είναι πιο δύσκολος. Γιατί όποιος πράττει το κακό, ξοδεύει τη ζωή του στην οργάνωση της καταστροφής του άλλου. Το κακό θέλει περισσότερο κόπο και χρόνο από ό,τι η αγάπη, όπως μας έδειξε ο Χριστός.** Εκείνος δεν κατέβασε μυριάδες αγγέλους για να Τον υπερασπιστούν (Μτ 26:51-52). Ούτε σήκωσε το χέρι Του να χτυπήσει τους διώκτες Του, όπως ο Πέτρος (Μτ 26:53). Απεναντίας τους δικαιολόγησε. Ζήτησε από τον Πατέρα Του να τους συγχωρέσει, γιατί δεν ξέρουν τι κάνουν. Βεβαίως, ο διώκτης αντιλαμβάνεται την συγχωρητικότητα ως αδυναμία. Και αυξάνει την επιθετικότητά του. Διότι θέλει η να υποτάξει τον άλλον η να τον εξαφανίσει! Αλήθεια, ποιος είναι ο δυνατός; Οι Φαρισαίοι ή ο Χριστός που αναστήθηκε; Αυτός που σκοτώνει τον εχθρό του ή αυτός που μπορεί να τον συγχωρέσει; **Στο τέλος, η αγάπη θα νικήσει. Ακόμη και τον θάνατο. Γι' αυτό, δεν απελπιζόμαστε, ελπίζουμε και έχουμε κουράγιο τόσο ως έθνος πολύ περισσότερο ως χριστιανικοί και Εκκλησία. Συνοδεύουμε λοιπόν απόψε στον τάφο τον δι' ημάς παθέντα, στον τάφο που γίνεται πηγή αναστάσεως και ζωής για όλους μας. Καλή ανάσταση!».**

Φωτογραφίες: Χρήστος Μπόνης